

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI – IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

OB DNEVU REPUBLIKE V KS
MILAN ČESNIKKoncert za
starejše krajanje

Pretekli petek je bila v veliki dvorani Skupščine občine Vič-Rudnik svečana prireditev v počastitev dneva Republike, ki so jo organizirali: Zveza borcev in Rdeči križ krajevne skupnosti »Milan Česnik«.

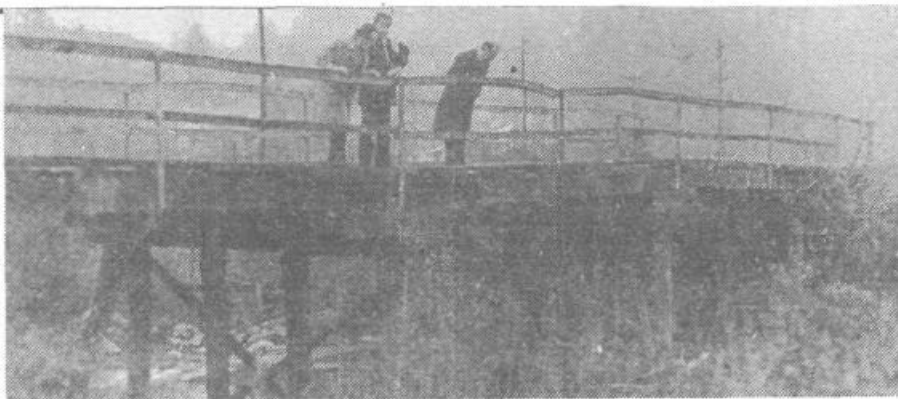
Po besedi dr. Danila Dougana, predsednika Socialistične zveze, je pred polno dvorano hvaležnih poslušalcev zaigral Trio Lorenz L. v. Beethovna – Allegro vivace, S. Rahmaninova – Elegijo, E. Griega – Anitkin ples in A. Dvoržaka – Lento maestoso. Tu naj takoj povemo, da so bratje Lorenz poklonili ta koncert našim starejšim krajanom, saj so prav v tej hiši začeli svojo glasbeno pot kot učenci Glasbene šole Vič. Poslušalci so jih obilno nagradili s ploskanjem. Sledila je »Bilečanka«, katero je zaigrala Barbara Fečur.

Družabni del programa smo popestrili s srečelovom, po načelu, da vsaka srečka zadene. Dobitkov smo pripravili celo nekaj več, kakor smo predvidevali udeležencev glede na prostorsko stisko (bilo jih je 150), zato pa smo pooblastili navzoče, da so žrebali za sosedo oz. znanca, ki se prireditve iz zdravstvenih razlogov niso mogli udeležiti in tako tudi njim odnesli dobiček in naše čestitke. Na ta način je bilo deležnih bolj ali manj posrečenih dobitkov 196 starejših krajanov.

Na tem mestu se želimo zahvaliti vsem, ki so nam finančno ali z dobitki omogočili, da je prireditev uspešna.

Tako so nas denarno podprli: KO Socialistične zveze, Metalurški inštitut, Blumauer Sonja-Bičev je 16, Rina Cirman-Teslova 18, Jarc Anton-Tržaška 5, Rebernik Milan-Tržaška 54.

Dobitke pa so nam darovali: »Ilirija-Vedrog«, Hoja, Direkcija »Mercator«, Tobačna tovarna, Tiskarna Ljubljana, Mesarija »Emona«, »Sivka« Janez Rozman, frizerski salon Simona Malovrh, Medex, Čevljarstvo Narač – Tržaška 5, Cvetlica-Iris – Trg MDB, Ksenija Prunkova – Mirje 25 in Zlata Zupančič – Murnikova 10. Posebna zahvala velja »Triu Lorenz« za uspehi kulturni del programa.

Odbor Rdečega križa
KS »Milan Česnik«

Most na Šujci je že v takšnem stanju, da lahko vsak čas pričakujemo, da se bo podrl. Bomo do njega potem bolj pozorni?

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI
DOBROVA

V slogi je moč

Predsednik občinske skupščine Maks Klanšek, predsednik izvršnega sveta Borut Mišica in predsednik občinske konference SZDL Franci Krumberger so pred kratkim obiskali krajevno skupnost Dobrova, da bi se na kraju samem seznanili z življenjem, razvojem in načrti krajanov, ki tu živijo. Tako so si ogledali cesto v Stranski vasi, ki je delno asfaltirana, pa naselje Selo, ki je v gradnji, pogledali so most na Šujci, ki mu preti, da se bo vsak čas podrl, ter kmetijsko Brezje in Horjul. Ogledali so si tudi nov zbirališče vode v Dobrovi.

V razgovoru so predstavniki krajevne skupnosti goste seznanili s prizadevanjem krajanov za zagotovitev čimbolj življenjskih pogojev. V okviru krajevne skupnosti namreč deluje enajst vaških odborov, ki že deset let uspešno rešujejo specifična vprašanja posameznih naselij.

V tej krajevni skupnosti so v vseh povojnih letih dvigovali družbeni standard tako, da so družbena sredstva, namenjena zanj, oplajali s svojimi lastnimi sredstvi, s svojim delom in materialom. Rezultat te njihove zavzetosti je Zadrugi dom, elektrifikacija, ceste, mostovi, kanalizacija, telefoni, gasilski domovi, največja pridobitev pa je nova osnovna šola, ki

prav zdaj praznuje desetletnico obstoja celodnevne osnovne šole. Vse to je bilo seveda mogoče doseči le ob izredni enotnosti krajanov, tudi priseljencev, ki so se kaj hitro vključili v začrtan utrip ustvarjalnosti domačinov.

Skratka, že veliko je bilo narejenega, načrti pa so tudi še obsežni. Tako jih čaka še asfaltiranje ceste proti Stranski vasi in Šiški, ureditev pokopališča, napeljava telefonov v vas Brezje. Še vedno pa je velik poudarek dan elektrifikaciji, vodovodu, mostovom in cestam. Prav kmalu pa je treba tudi obnoviti dvorano v Zadrugi domu, ki je sedaj v tako slabem stanju, da so kulturne dejavnosti v njej praktično nemogoče. Načrti so veliki tudi na področju kmetijske proizvodnje, saj načrtujejo njeno 4,5 odstotno rast ob dejstvu, da je 80 kmetij zaščitenih, na njih pa se ukvarjajo predvsem s poljedelstvom in živinorejo.

Da čaka krajanje še veliko dela je sicer res, res pa je tudi, da, kot sta v pogovoru dejala predsednik skupščine in izvršnega sveta, moramo izvenmestna področja, kar zadeva infrastrukturo razviti na raven mesta. Tu bodo še vedno največjo vlogo odigrala družbena sredstva, kako pa jih bomo zbirali, se bo tudi potrebno čimprej dogovoriti in ob tem ne zamenjati solidarne komponente. Razvoj pa bo hitrejši tudi ob realizaciji težnje, da se v oddaljena naselja postavi proizvodne objekte, ki bodo bistveno zmanjšali dnevno migracijo. Iz Dobrove se namreč dnevno vozi v Ljubljano kar 1000 delavcev na delo.

NINA ČOŽ

Iz življenja ribiške
družine Dolomiti

Ribiška družina Dolomiti upravlja z vodami porečja Gradašče, Horjulšice, Mlinjšice in v zadnjem času z bajerjem v Kosezah. V družini je okoli sto članov.

Mnogi slučajni sprehajalci in izletniki mislijo, da v teh vodah ni kaj prida rib. Pa ni tako. Posebno Gradašča z obema pritokoma Božno in Malo vodo je odlična salmondna rečica, v kateri je po zaslugi dobrega gospodarjenja ribiške družine, obilo potočnih postrvi, lipanov in v večjih tolmunih tudi sulcev. Veliko bogastvo predstavljajo stranski potočki, ki so v celoti gojitvene vode. Verjetno nobena ribiška družina v Sloveniji nima toliko gojitvenih voda za potočno postrv, kot prav RD Dolomiti.

Ribiška družina ne izdaja dnevnih ribolovnih dovolilnic, razen za koseški bajer, kjer stane 300 ND. V njem so trenutno somi, krapi in ščuke, v letošnjem letu pa bo ribiška družina poskrbela za večji vložek vseh mogočih belic. Seveda se lahko občani včlanijo v družino pod pogoji, ki jih predpisuje Ribiška zveza Slovenije. Tisti, ki jim je do tega, se morajo pisno prijaviti na sedež družine, Vidovdanska 1, Ljubljana.

Največja problema RD Dolomiti sta onesnaževanje voda in krivolov. Njeni člani bodo letos počistili strugo in bregove Gradašče in Horjulšice, vendar bo brez odgovornega ravnanja in sodelovanja občanov in krajevnih skupnosti ves trud zaman. Res je, da so čistilne naprave in večja pazljivost ter odgovornost posameznih podjetij veliko prispevale k temu, da sta obe ribolovni vodi še kolikor toliko čisti. Vendar je še mnogo krajanov v obeh dolinah, pa tudi nedeljških izletnikov, ki jim je kajmalo do čiste in neokrnjene narave. Tako ugotavljajo člani družine na primer, da greznice novogradenj niso vedno ustrezno zgrajene, zaradi česar kaže v prihodnje postrti nadzor ustreznih občinskih organov nad njihovimi gradnjami. Prav tako nekateri obrtniki in krajanje meni nič, tebi nič odlagajo na breg ali pa kar v strugo razne odpadke, perejo ob vodi svoje avtomobile in podobno. Uničujoča za življenje v vodi je tudi pretirana poraba pesticidov in umetnih gnojil, zlasti na priobirnih poljih zasajenih s koruzo. S takim načinom kmetovanja se sicer veča kratkoročna korist lastnikov teh polj, hkrati pa nastaja dolgoročna, nepopravljiva škoda za celotno družbo. Ne samo, da s tem uničujemo ribe, ampak na ta način uničujemo tudi zemljo, onesnažujemo podtalnico in zastrupljamo divjad na poljih.

Poglavje zase so krivolovci. Vsi dosedanjí ukrepi niso kaj prida zalegli. Zato je družina sklenila, da bo v prihodnje močno okrepila čuvajsko službo in dosledno prijavljala vse, ki bodo onesnaževali vodo ali lovili ribe brez dovoljenja.

Skupščina občine Vič-Rudnik je imela do sedaj veliko posluha za želje in probleme RD Dolomiti. Bolj pa bo potrebno okrepiti stike ribiške družine s krajevnimi skupnostmi s področja voda, ki jih upravlja.

H. Požarnik



Računalnik za šolarje

Ob dnevu republike je direktor TEI Iskra Horjul Matjaž Traven izročil predstavnikom pionirske organizacije osnovne šole I. bataljona dolomitskega odreda v Horjulu računalnik ZX spectrum, ki bo omogočil razvoj računalništva na šoli. To je bila že stara želja učencev in učiteljev matematike.

BRUS FRANC

Podolnški gasilci
končno v svojem
društvu

Potem ko so več let delovali le kot gasilska enota, so podolnški gasilci slednjič le dočakali svoj veliki dan – postali so samostojno gasilsko društvo.

Sklep o ustanovitvi so slovesno razglasili na nedavnem občnem zboru, ki so se ga med drugim udeležili tudi predstavniki Občinske gasilske zveze in družbenopolitičnega življenja v KS, in tu so tudi formalno zaključili svoje delo v novem organizacijskem sestavu.

Ustanovitev društva je pravzaprav le logična posledica naraščajočih potreb podolnških gasilcev: ti se namreč že dlje časa skušajo modernizirati in izboljšati svojo opremo, vendar pa zgolj kot enota za to niso imeli pravih možnosti, še zlasti, kar zadeva materialno plat. S prestopom v društvo se jim bodo zdaj odprle širše možnosti, pa čeprav seveda vsega ne bodo dosegli kar čez noč.

IZ HORJULA

Srečanje,
ki ne bo zatonilo
v pozabo

Mala, z mičnimi lovskimi trofejami okrašena sobica Pratkarjeve gostilne v Polhovem Gradcu, je bila zadnjo novembrsko soboto skorajda pretesna, da bi sprejela vso izbrano družino nekdanjih horjulskih vrstnikov – letnik 1938 – ki je sklenila kar najboljši veselo proslaviti 40-letnico svojega vstopa v osnovno šolo.

Ob tej priliki so ob dobri kapljici znova zaživel spomini na davna šolska leta, na čas, ko so se vsepovsod strašili sledovi vojne, in bilo je, ko se je celotno omizje v resnici za hipec preselilo za štirideset let nazaj, kakor bi hotelo po vsej sili pozabiti vso nevšečno navlako let in današnjega časa. K tej spontano tovariški »retrospektivi« sta odločilni delež prispevala nekdanja učitelja Valerija Grošelj in France Cvenkel, ki sta po dolgih letih spet lahko spregovorila svojim učencem, pa četudi v povsem drugačnem okolju.

»Moram reči, da sem prav vesel tega srečanja«, je glasno razkrival svojo ganjenost France Cvenkel. »Nekaterih svojih nekdanjih učencev tukaj sprva resda nisem spoznal, vendar pa so mi zdaj že spet vsi znani. Obrazi se v štiridesetih letih

precej spremenijo. Zdaj imam resnično občutek, ko da sem se vrnil štiri desetletja nazaj.«

Srečanje ne bi bilo pravo srečanje, ko ga ne bi popestrili tudi s pravšnjo mero humorja. Tudi tu je bil znova na mestu s svojo bogato učiteljsko in

lovsko zakladnico France Cvenkel, izdatno pa mu je pomagal njegov vsestranski, za zdrav ljudski humor vselej ogreti učenec Jože Simonišek.

BRANKO VRHOVEC



Iz roba

Trgovina na Robu je odprta samo do treh, kar ni ravno po godu krajanom, saj lahko kupujejo v njej le tisti, ki so doma dopoldne. Velika večina se vozi na delo v bližnje ali daljše kraje, tako da kar po službi nabavijo vse kar je potrebno in se šele nato odpeljejo na Rob. V majhni trgovini na Robu (na sliki) je mogoče kupiti skoraj vse. Medtem ko ženske kupujejo to in ono (levo), pa mošje popijejo pivo (ali dve), saj v svojem kraju nimajo gostilne, a jo bodo kmalu dobili. (Foto: Danilo Hinič)